

متن پرسش

سلام استاد بزرگوار وقت بخیر: استاد من زمانی شوق زیارت امام یا امامزاده ای رو در دلم حس می‌کنم و خیلی مشتاق و دلتنگ زیارت می‌شوم، وقتی به حرم می‌روم اما انگار دلم یخ می‌زند، دیگر خبری از آن شوق نیست. می‌نشینم ادعیه می‌خوانم با حال خیلی معمولی، زبانم به دعا کردن و حاجت خواستن نمی‌چرخد. البته برای فرج امام زمان دعا می‌کنم، اما حوائجی که مد نظر هست، زبانم به گفتن نمی‌چرخد و هیچ خبری از آن اشتیاق و حلاوت مناجات در آن لحظه نیست و وقتی برمی‌گردم بسیار غمگین می‌شوم که چرا قبل رفتن آن همه بی‌قراری و دلتنگی بود اما در حرم حال عبادت نبود و بسیار ناراحت می‌شوم. استاد بنظر حضرتعالی علت این اتفاق چه می‌تواند باشد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نباید به خود سخت بگیرید. فرموده‌اند: «گفته بودم چو بیایی غم دل با تو بگویم / چه بگویم که غم از دل برود چون تو بیایی». در چنین مواردی می‌توان زیر سایه امام و یا امامزاده‌ای که به زیارتشان مشرف شده‌اید؛ به تدبّر در قرآن و زیارت‌هایی مثل زیارت جامعه بپردازید. موفق باشید